

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 227/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku (sudca spravodajca) a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľiek [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených Advokátskou kanceláriou Mgr. Tomáš Michnica, Na priekope 174/13, Žilina, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2Cdo/306/2019 z 30. novembra 2021 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkové východiská

1. Sťažovateľky sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. februára 2022 doplnenou 1. marca 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1, na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Sťažovateľky navrhujú zrušiť napadnuté uznesenie, priznať primerané finančné zadost'učinenie a náhradu trov konania.
2. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 14C/161/2003 z 15. decembra 2016 uložil žalovanej 1 Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky, zaplatiť z dôvodu nezákonného odpočúvania náhradu nemajetkovej ujmy sťažovateľkám 1 a 2 po 9 958,18 eur a sťažovateľke 3 sumu 16 596,96 eur. Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej 1 rozsudkom č. k. 4Co/252/2017 z 23. mája 2018 v tejto časti rozsudok okresného súdu potvrdil.
3. Najvyšší súd napadnutým uznesením až do právoplatného skončenia dovolacieho konania odložil vykonateľnosť rozsudku krajského súdu s odkazom na § 444 ods. 1 Civilného sporového poriadku

a účel tohto inštitútu zabrániť výkonu exekúcie počas dovolacieho konania, a tak predísť vzniku škody. Najvyšší súd skonštatoval, že v ním preskúmvanej veci „*sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa*“.

II.

Argumentácia sťažovateľiek

4. Sťažovateľky argumentujú, že napadnuté uznesenie najvyššieho súdu bolo vydané tri roky po doručení dovolania so spisom dovolaciemu súdu. Napadnuté uznesenie považujú za svojvoľné a nepreskúmateľné pre nedostatok vysvetlenia dôvodov hodných osobitného zreteľa.

5. K návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku krajského súdu sa vyjadrili aj sťažovateľky, pričom ich stanovisko v napadnutom uznesení absentuje. Nebolo im doručené ani podanie žalovanej, ktorým mala doplniť svoju argumentáciu vo vzťahu k odkladu vykonateľnosti rozsudku krajského súdu.

6. Sťažovateľky tiež namietajú porušenie svojho práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy z dôvodu, že v priebehu dovolacieho konania došlo k zmene zákonných sudcov bez toho, aby im bol dôvod tejto zmeny sprístupnený.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať ústavnú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07, I. ÚS 348/2019). K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (IV. ÚS 362/09, IV. ÚS 62/08, I. ÚS 165/2015).

8. Ústavný súd už v minulosti o inštitúte odkladu vykonateľnosti rozhodoval. Odloženie vykonateľnosti rozhodnutia v rámci dovolacieho konania predstavuje narušenie vlastností právoplatného rozhodnutia súdu, ktorými sú nezmeniteľnosť, záväznosť a nimi založené právne istoty, zároveň však platí, že ide o rozhodnutie dočasné a predbežné a odloženie vykonateľnosti bude dôvodné v tých prípadoch, keď priebeh dovolacieho konania vedie k záveru o vyššej miere pravdepodobnosti úspechu dovolateľa a odložením vykonateľnosti sa predídne následnej reparácii už vykonanej exekúcie (I. ÚS 357/2012).

9. Cieľom odkladu vykonateľnosti rozhodnutia je okrem iného zabrániť výkonu exekúcie počas dovolacieho konania, v dôsledku ktorého by na strane účastníka konania, ktorý dovolanie inicioval, v prípade jeho úspechu v tomto konaní vznikla škoda.

10. Porušením procesných práv ústavnoprávnej relevancie akéhokoľvek účastníka občianskeho súdneho konania nie je akákoľvek vada procesu, ale v zásade také porušenie, ktoré spôsobí ujmu a je nenapraviteľné. Vo veci sťažovateľiek je evidentné, že procesným prostriedkom, ktorým sa zruší účinok napadnutého uznesenia, je skončenie dovolacieho konania. Napadnuté uznesenie najvyššieho súdu tak predstavuje len dočasné a predbežné obmedzenie oprávnení v spore úspešného účastníka konania (sťažovateľiek), ktoré môže byť v prípade úspešného presadzovania ich práv odstránené konečným meritórnym rozhodnutím o dovolaní. Napadnuté uznesenie tak nepredstavuje absolútny a nenapraviteľný zásah do právnej istoty založenej právoplatným rozhodnutím krajského súdu, ale znamená len oddialenie možného výkonu exekúcie, čo sa aj naplnilo upovedomeniami o odklade exekúcie súdnej exekútorke JUDr. Andrey Ondrejkovej z 8. decembra 2021 (207 Ex 603/21, 207 Ex 599/21). Aktivovali sa tak procesné nástroje, ktorých cieľom je len oddialenie účinkov rozhodnutia súdu. Vec sa navyše týka finančného plnenia, v prípade ktorého existujú aj prostriedky ochrany pre prípad jeho omeškania. Tieto aspekty predznamenávajú nedostatok už spomínanej ústavnoprávnej intenzity zásahu do práv sťažovateľiek napadnutým uznesením, a to ani pri neoboznámení sa s podaním žalovanej, keďže na výsledku veci tento nedostatok by zmenu nepriniesol.

11. Vo vzťahu k námietke sťažovateľiek o zmene zákonných sudcov ústavný súd poznamenáva, že z odpovede najvyššieho súdu z 8. februára 2022 vyplýva, že dovolanie spolu so spisom bol najvyššiemu súdu doručený a pridelený senátu 2C pod sp. zn. 2Cdo/294/2018. Z dôvodu nesplnenia procesných podmienok dovolacieho konania bol spis vrátený okresnému súdu. Po opätovnom predložení spisu bola vec pridelená rovnakému senátu 2C pod sp. zn. 2Cdo/306/2019. Z dôvodu dočasného prerušenia výkonu funkcie sudcu JUDr. Jozefa Kolcuna (sudca spravodajca) došlo v senáte 2C k zmene a vec bola pridelená sudkyňi (sudca spravodajca) JUDr. Márii Trubanovej.

12. Ústavný súd vzhľadom na uvedené preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. apríla 2022

Peter Straka
predseda senátu